

Vlaams
Parlement

vergadering **C221**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 27 april 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de subsidie voor managementadvies binnen de sociale economie – 1262 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aangekondigde structurele maatregelen voor de knelpunten in de lokale diensteneconomie – 1263 (2016-2017)	7
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over sociale economie als hefboom tegen armoede – 1517 (2016-2017)	11
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gelijkschakeling van de statuten en de financieringsstromen in de sociale economie – 1264 (2016-2017)	16
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het realiseren van de doelstelling inzake de tewerkstelling van personen met een handicap via uitbesteding aan maatwerkbedrijven – 1737 (2016-2017)	19

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de subsidie voor managementadvies binnen de sociale economie – 1262 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Minister, ik heb vier vragen over de subsidies voor managementadvies binnen de sociale economie. We gaan terug naar de beslissing die u hebt genomen op 27 januari 2017, waarmee u de voorwaarden hebt goedgekeurd voor de toekenning van een subsidie voor managementadvies. Er werden ook een aantal doelstellingen vooropgesteld, enerzijds het verbreden van de maatregel tot meerdere adviesbureaus en dienstverleners en anderzijds de afstemming met de kmo-portefeuille.

Het is een goede zaak dat de verbreding van de premie voor managementadvies werd goedgekeurd. De ondernemingen in de sociale economie waren al langer vragende partij voor meer vrijheid bij de keuze van adviesbureau of dienstverlener. Maar het is wel vreemd dat er nu absolute vrijheid van keuze wordt gegeven en dat er vanuit de overheid geen enkele controle zou bestaan over de kwaliteitsbewaking.

Met betrekking tot de afstemming van de kmo-portefeuille vinden we het vooral jammer dat een gedeeltelijke integratie of één-loket niet is gerealiseerd. We hebben begrepen dat de problemen eerder lagen bij de bevoegdheid economie en minder bij sociale economie. Ik denk nog altijd dat het een gemiste kans is. De afstand tussen de sociale en reguliere economie kon hiermee worden verkleind, en dat is met dit verhaal jammer genoeg niet gebeurd.

Waarom is er niet gekozen om binnen twee afzonderlijke instrumenten van de Vlaamse overheid, kmo-portefeuille en subsidie voor managementadvies voor de sociale economie, voor een minimale afstemming te gaan? Binnen de kmo-portefeuille moeten dienstverleners eerst een positieve audit doorlopen alvorens geregistreerd te kunnen worden binnen de kmo-portefeuille. Binnen de sociale economie wordt er geen enkele kwaliteitsbewaking vooropgesteld. De Vlaamse overheid heeft volgens ons dan ook geen enkele hefboom meer om bij slechte advisering te kunnen optreden.

Daarnaast was ook een van de uitdagingen om de regelgeving af te stemmen op de Europese regelgeving. In het bijzonder voor grote ondernemingen in de sociale economie zou er mogelijk een probleem kunnen zijn, aangezien enkel kleine en middelgrote ondernemingen in aanmerking kunnen komen.

Minister, artikel 12, paragraaf 4 van het ondersteuningsdecreet voor de sociale economie stelt dat "de dienstverleners die het managementadvies aanbieden kwaliteitsgaranties moeten bieden op het vlak van managementadviesverlening. De Vlaamse Regering kan daartoe nadere voorwaarden bepalen." In het besluit van 27 januari 2017 wordt enkel nog gesteld dat het adviesbureau een rechtspersoonlijkheid moet hebben en als maatschappelijke hoofdactiviteit advies moet verlenen.

Begrijp ik het dan goed dat de Vlaamse Regering geen verdere kwaliteitsvoorwaarden heeft vastgelegd? Betekent dit dat ondernemingen om het even waar advies kunnen vragen zonder voorafgaande toets zoals bepaald is bij een

kmo-portefeuille? Waarom heeft de Vlaamse Regering niet gekozen voor een afgestemde of gelijkaardige procedure als bij de kmo-portefeuille?

In het besluit van 27 januari wordt wel bepaald dat het Departement Werk en Sociale Economie uiterlijk na 45 dagen een beslissing neemt met betrekking tot de goedkeuring van de steunaanvraag. Op basis waarvan zal het departement oordelen dat een steunaanvraag al dan niet in aanmerking komt voor subsidiëring? Welke kwaliteitscriteria worden in de beoordeling meegenomen?

Hoe schat u als minister de impact van dit besluit in op de ondernemingen in de sociale economie? Zijn er ondernemingen die wegens de EU-bepalingen naar grootte van de onderneming uit de boot zullen vallen?

In het nieuwe besluit worden coöperatieve vennootschappen uitgesloten van de subsidie voor managementadvies. Nochtans wilt u als minister inzetten op de heropleving van het coöperatieve ondernemerschap en startende coöperatieve vennootschappen ondersteunen. De subsidie voor managementadvies was, op basis van cijfers in antwoord op onze schriftelijke vragen, nochtans een zinvol instrument voor startende coöperatieve ondernemingen.

Waarom komt de coöperatieve onderneming als begunstigde, vastgelegd in het Ondersteuningsdecreet, nu niet meer in aanmerking voor een subsidie managementadvies?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik dank u voor uw vraag. En waarom zeg ik 'dank u' – en meen ik dat ook?

Omdat u in uw vraagstelling een aantal veronderstellingen aanneemt – u zit natuurlijk niet in de regering en kunt dus niet alles weten wat er is afgesproken – krijg ik hier de kans om een en ander te verduidelijken en recht te zetten. Dank dus voor uw vraag.

U vraagt naar de kwaliteitsvoorwaarden. Zijn ze vastgelegd? Zijn ze losgelaten? Is er volledige keuzevrijheid?

De kwaliteitsgaranties die de dienstverleners moeten bieden, waren niet gespecificeerd in het decreet van 17 februari 2012. Dat betekent uiteraard dat de nadere voorwaarden nog moesten worden bepaald. Dat is de logica zelf.

In het onderzoek dat voorafging aan het besluit van 27 februari 2017 waarnaar u in uw vraagstelling hebt verwezen, werd het aspect kwaliteit uiteraard zeer goed afgewogen en meegenomen. Met de wijziging van de maatregel adviespremies werd geopteerd voor een totale opening van de markt van de adviesbureaus. U – en iedereen hier aanwezig – weet wellicht dat er vroeger slechts drie erkende adviesbureaus waren, met name Hefboom, Febecoop en Mentor, maar dat de ondernemingen sociale economie – als ik het zo mag samenvatten – eigenlijk al langer vragende partij waren voor meer keuzevrijheid wat die adviesbureaus betreft. Dat is zeer duidelijk een vraag geweest vanuit de sector. Ik vind het eigenlijk niet goed dat er een soort monopolie was voor slechts drie erkende adviesbureaus. Dit is, althans in mijn ogen, dus een zeer terechte beleidskeuze geweest, die ook is tegemoetgekomen aan de verzuchtingen die ons ter ore zijn gekomen vanuit de sector. Dat stond trouwens ook al in de beleidsbrief en dat heeft altijd gestaan in de beleidsnota. De voltallige Vlaamse Regering heeft dit dan ook ondersteund.

Uiteraard vinden we het heel belangrijk, ondanks het feit dat we meer adviesbureaus toelaten en het monopolie van de drie hebben afgeschaft, dat de

kwaliteit van het advies en de adviesverlener gegarandeerd wordt en blijft. Hoe komt dat tot uiting? Dat gaat meer bepaald over artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2017, waarin een aantal voorwaarden zijn opgenomen waaraan het advies en de adviesvertrekker moeten voldoen.

Een tweede sleutel om die kwaliteit te kunnen blijven garanderen, is volgens mij de cofinanciering vanuit de gebruiker zelf, wat bijkomend aanstuurt op de aanduiding van een kwaliteitsvolle dienstverlener. Als men zelf iets moet bijdragen, gaat men natuurlijk op zoek naar een dienstverlener die de meeste kwaliteit kan bieden. Daarenboven dient de adviesverlener in de offerte een motivering van diens relevante expertise voor het managementadvies op te nemen.

Welke kwaliteitscriteria worden in de beoordeling al dan niet meegenomen? Het Departement Werk en Sociale Economie oordeelt of de adviesaanvraag aan de formele en inhoudelijke voorwaarden uit het besluit voldoet. Concreet gaat het daarbij bijvoorbeeld – ik vat samen – over een aantal voorwaarden waaraan de onderneming sociale economie zelf moet voldoen. Waarover kan dat gaan? Ze moeten bijvoorbeeld erkend zijn door de Vlaamse overheid. Ze mogen niet reeds op een andere manier worden gesubsidieerd voor dat advies. Dat is belangrijk, het betekent dat er geen cumul mag zijn van verschillende premies voor een advies. En men mag bijvoorbeeld ook geen achterstallige schulden hebben.

De offerte van het adviesbureau moet een uitgebreide toelichting bevatten over het inhoudelijke kader. Zo moet er in dat inhoudelijke kader een beschrijving staan van welk advies er wordt ingewonnen. Er moet ook duidelijkheid zijn over de expertise, er moet een kostenraming zijn enzovoort.

Er wordt voor de subsidie geen onderscheid gemaakt naar categorieën managementadvies. Een managementadvies is elk onderbouwd schriftelijk advies dat wordt ingewonnen om de bedrijfsvoering te verbeteren en de onderneming te versterken, te laten groeien of te transformeren. Een aantal adviezen komen evenwel niet in aanmerking. Het gaat bijvoorbeeld over wettelijk verplichte adviezen. Adviezen inzake milieu, energie en dergelijke vallen daar dus buiten. Dat is logisch, aangezien het wettelijk verplichte adviezen zijn. Ook adviezen van permanente of periodieke aard vallen daarbuiten. Een advies bij selectie is een van de voorbeelden waarvan ik het gerechtvaardigd vind dat die daarbuiten vallen.

Hoe schat ik de impact in van dit besluit op de ondernemingen in de sociale economie? Mijnheer Beenders, u legt daarbij de link met de Europese bepalingen. U vraagt letterlijk: "Hoe schat u het in?"

Ik kan u zeggen dat ik inschat dat deze uitbreiding van zowel de inhoudelijke mogelijkheden als het budget de maatregel nieuw leven zal inblazen en de professionaliteit in de sector zal verhogen en versterken. Uit de behoeftebevraging van de sociale-economieondernemingen bleek dat het individueel advies als zeer waardevol wordt beschouwd.

De grote ondernemingen vallen niet de facto uit de boot, maar moeten logischerwijze onder het zogenaamde 'de minimis'-maximumplafond blijven. Dat was in het verleden ook al zo en is dus niet nieuw. Het 'de minimis'-maximumplafond is een Europese regelgeving die het plafond bepaalt van gecumuleerde staatssteun die een grote onderneming maximaal mag ontvangen. Het gaat over 200.000 euro om de drie jaar.

In uw laatste vraag vraagt u naar de coöperaties. U weet dat de coöperatieve ondernemingen terecht kunnen bij de kmo-portefeuille. Om de mogelijkheid tot cumul – en dus een ongelijke behandeling tussen de verschillende sociale-economieondernemingen – te kunnen vermijden, zijn die niet geselecteerd als begunstigden van de maatregel managementadvies. Collega's, zij konden eigenlijk

twee keer langs de kassa passeren: een keer met het managementadvies dat vanuit de sociale economie werd betaald en anderzijds ook via de kmo-portefeuille. Wij vonden dat in de regering niet billijk ten opzichte van allerlei andere sociale-economieondernemingen die die keuze niet hadden.

Mijnheer Beenders, collega's, natuurlijk zal ik blijven inzetten op de coöperatieve ondernemingen en het coöperatief ondernemerschap. Ik vind dat zeer belangrijk. De ondersteuning van deze ondernemingen blijft daarom ook gepland in de collectieve ondersteuning en de gerichte subsidie-oproepen.

Wat hierbij zeer belangrijk is, collega's, is dat de heer Beenders in zijn vraag ook heeft gerefereerd aan de starters: 'Wat gebeurt er nu met de starters?' Ik kan u garanderen – het is ook zo opgenomen in het besluit – dat zij bij de collectieve ondersteuning terecht kunnen. Zij vallen dus niet uit de boot.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Minister, ik denk niet dat het een vraag is voor een heel uitgebreid debat. Ik denk dat het eerder een vraag is om verduidelijking te krijgen. U hebt die ook gegeven.

Ik heb in de vraag duidelijk gesteld dat wij absoluut tevreden zijn, zelfs vanuit de oppositie, dat u de markt hebt opengegooid. Ik hoop dat het aantal adviezen daardoor ook zal toenemen. We moeten vooral de kwaliteit van die dienstverleners goed blijven opvolgen. U hebt geoordeeld naar verschillende argumenten. U kunt alleszins uitleggen waarom u het een en ander hebt beslist, wat mij betreft zelfs gegrond.

We moeten goed opvolgen hoe het nu evolueert. Met uw verduidelijking zijn heel wat vragen in de sector nu opgelost. Ik heb zelf geen bijkomende vragen over dit onderwerp.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Dit is een goede, zeer goede beslissing. Het klopt natuurlijk: als je als onderneming zelf in cofinanciering moet voorzien, zorg je er natuurlijk voor dat je dienstverlener van goede kwaliteit is, want anders gooi je je eigen geld weg. Ik denk dat daarmee toch voor een deel in de kwaliteit is voorzien.

Ik heb een heel kleine vraag, omdat ik het zelf niet weet. Grote ondernemingen voor Europa, wat wil dat precies zeggen? Hoeveel werknemers moeten zij hebben? Ik weet niet of u het uit het hoofd weet. Wat wordt beschouwd als een grote onderneming voor Europa, die dan 200.000 euro steunverlening per drie jaar krijgt?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, pin mij er niet op vast – we zullen het nog checken – maar ik denk dat het gaat over 200 werknemers. (*Opmerkingen van Rob Beenders en Sabine Vermeulen*)

250. De vraag is bij deze dus beantwoord.

Ik dank de collega's voor de steun en voor de onderschrijving dat dit een goede en gerechtvaardigde beslissing is geweest door de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aangekondigde structurele maatregelen voor de knelpunten in de lokale diensteneconomie – 1263 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Het is al regelmatig aan bod gekomen, maar de lokale diensteneconomie is een instrument dat ik heel nuttig vind.

Ik ken heel wat projecten en u ongetwijfeld ook, minister. Ik krijg het daar heel warm van. Ik vind dat het een instrument is dat we echt zouden moeten versterken, omdat er heel veel potentie in zit. Ik word wat nerveus van al die dagen die verstrijken zonder dat ik daarover iets hoor, behalve heel veel vragen vanuit de sector, van mensen die zich toch wel wat ongerust maken.

En ja, wij staan voor 100 procent achter het decreet. En ja, wij staan voor 300 procent achter vijf voltijdequivalenten (vte's) die werden afgesproken. En ja, we staan volledig achter het verhaal van verdere professionalisering. Daar is zelfs geen discussie over. We hebben het zelf mee geschreven en mee goedgekeurd. We staan daar voor 300 procent achter. Maar we leven natuurlijk niet in Disneyland, waar alles perfect verloopt. Er zijn, zelfs met de gemaakte afspraken, nog altijd problemen op het terrein die we moeten proberen op te lossen.

We hebben hier al een aantal voorstellen neergelegd om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk van die ondernemingen kunnen blijven bestaan, kunnen doorgroeien om te voldoen aan de decretale voorwaarden die er zijn. En ik ben absoluut voorstander van fusies: hoe meer fusies we kunnen realiseren om te kunnen voldoen aan die decretale voorwaarden, hoe beter. Maar we moeten daarin natuurlijk ook realistisch zijn: dat gaat niet altijd. Die ondernemingen die willen fusioneren en nog niet aan vijf vte's zijn, moeten we belonen en ondersteunen, en niet straffen door op 1 januari te zeggen dat ze niet hebben voldaan aan de decretale voorwaarden en dat ze daardoor hun bestaan in vraag moeten stellen.

We zijn eind april. 2018 nadert met rasse schreden. Ik vind dat we het debat nog eens moeten voeren. We hebben al een paar keer discussie gevoerd over dit onderwerp. U hebt ook altijd gezegd dat u zich bewust bent van de problematiek en dat u "structurele maatregelen zoekt voor knelpunten in de uitvoering van de LDE-maatregel (lokale diensteneconomie)". Dat is een zin die ik graag hoor, maar die natuurlijk even hol kan zijn als dat ze wordt gecommuniceerd. Want structurele maatregelen moet je niet alleen zoeken, ze moeten er natuurlijk ook wel komen. En ik merk op het terrein dat het precies nog niet snel genoeg gaat.

Minister, om het debat nog eens met u te voeren, heb ik vijf vragen.

Welke van die structurele maatregelen die u hebt aangekondigd in de vorige commissievergaderingen worden uitgewerkt om die knelpunten in de uitvoering van de lokale diensteneconomie effectief op te lossen?

Wat zal er gebeuren met de erkenning van de lokale diensten die per 1 januari 2018 niet de vereiste schaalgrootte van vijf vte's hebben? Wat zijn de gevolgen voor de financiering, de tewerkstelling en de dienstverlening? Concreet: wat gebeurt er op 2 januari 2018 met een onderneming die vier vte's heeft?

Welke engagementen kunt u als Vlaamse overheid nemen met betrekking tot die tewerkstelling van de doelgroepmedewerkers alsook de dienstverlening die ten gevolge het niet halen van de vereiste schaalgrootte van vijf vte's in het gedrang komt?

Hoe en wanneer zult u communiceren naar de betrokken lokale diensten die vandaag in de gevarenzone zitten? Het lijkt mij bijvoorbeeld niet slecht om op een of andere manier een signaal te geven zodat ze nog een aantal maanden hebben om een aantal zaken te kunnen doen.

Hoe en wanneer zult u de opdrachtgevende overheden – dat zijn vaak de lokale besturen –, zoals bepaald in artikel 10, paragraaf 1, van het uitvoeringsbesluit lokale diensteneconomie van 19 december 2014, van de betrokken lokale diensten in de gevarenzone, op de hoogte brengen van de impact van het niet halen van de vereiste minimale schaalgrootte van 5 vte's?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, u hebt zelf al aangehaald dat dit uiteraard al verschillende keren aan bod is gekomen. Het is misschien wel goed dat u de vinger aan de pols houdt. Ik heb er geen probleem mee dat die vraag regelmatig terugkomt, want het is inderdaad iets dat op het veld leeft. Daarin hebt u groot gelijk. Wij krijgen er soms ook vragen over.

Ik zal niet het hele antwoord van vorige keer herhalen, maar u weet dat de voorwaarde van de minimale schaalgrootte is ingevoerd onder de vorige legislatuur. U hebt dat zelf ook al gezegd. U zegt tegelijkertijd dat u nog altijd achter het principe van de professionalisering staat, ook de schaalgrootte enzovoort. Maar eigenlijk maakt u zich concreet zorgen – als ik het zo mag samenvatten – over de eventuele problemen van initiatieven lokale diensteneconomie die per 1 januari 2018 niet aan die schaalgrootte geraken. Wat gebeurt er dan? Komt er eventueel een overgangsmaatregel? Zo vat ik uw vraag althans op.

U weet – en ik heb dat in mijn vorig antwoord op dezelfde vraag ook al gezegd – dat er diverse maatregelen worden genomen om LDE-initiatieven te ondersteunen om te kunnen voldoen aan de criteria die ik daarnet kort heb samengevat.

Ik herhaal nog een aantal van die initiatieven. Er is bijvoorbeeld het inzetten op professionaliseren en samenwerking via het aanbod in de collectieve ondersteuning. U weet dat in-C momenteel in opleidingen voorziet rond professionalisering van de lokale diensteneconomie waarbij het luik samenwerken, of fusie zo u wilt, wordt opgenomen in een opleidingsmodule. Ook is er de ondersteuning van de lokale regierol, wat zeer belangrijk is in dezen. U weet dat er 1,8 miljoen euro is geïnvesteerd in die lokale regierol. De lokale regisseurs die hiermee worden aangesteld, zijn bij uitstek goed geplaatst om mogelijke partners met elkaar in contact te brengen vanuit lokale dynamieken, want ik ben ervan overtuigd dat het goed is dat het van onderuit groeit in plaats dat het vanuit Brussel wordt opgelegd. Die 1,8 miljoen euro wordt wel goed besteed, denk ik.

U weet ook dat er projectadviseurs zijn van het departement WSE die ook ondersteuning bieden. De projectadviseurs van het departement volgen de LDE-ondernemingen van nabij op en geven advies bij vragen van promotoren tot fusie en eventuele overheveling. Deze projectregisseurs van het departement staan in zeer nauw overleg met de organisaties en de verantwoordelijken van de Vlaamse lokale regierol sociale economie en doen maximale inspanningen om de organisaties te begeleiden bij eventuele fusies en overhevelingen.

Collega's, u weet misschien ook dat sinds 1 januari 2017 er heel veel vragen zijn binnengekomen bij onze lokale ondersteuners wat betreft een eventuele

begeleiding bij een fusie of een overheveling. Ik geef u mee dat er eind 2016 225 LDE-initiatieven waren, wat garant staat voor 1844 vte's, en dat van die 225 LDE-ondernemingen er 132 minder dan 5 vte's samen hebben. Maar als ik u zeg dat al de LDE-ondernemingen garant staan voor 1844 vte's, moet ik u ook zeggen dat voor degenen die er minder dan 5 hebben – en dat is natuurlijk logisch want er zijn minder doelgroepmedewerkers in dienst – het gaat over 267,8 vte's.

U weet ook dat het decreet van 22 november 2013 betreffende de lokale diensteneconomie bepaalt dat de LDE-organisaties die niet de vereiste schaal-grootte hebben, hun erkenning zal worden opgeheven. In dat geval zet ik alles in het werk om het behoud van de tewerkstelling van de doelgroepmedewerkers te kunnen garanderen, en eventueel zelf te kijken of we een andere bezigheid of job kunnen geven aan de betrokken doelgroepmedewerkers. Dit doen we onder andere door de trajecten met behoud van de tewerkstelling of de dienstverlening over te hevelen naar een ander reeds bestaand LDE-initiatief.

Ik wil er tot slot nog op wijzen dat er nog knelpunten zijn waarmee LDE wordt geconfronteerd, los van deze problematiek. Dat is ook opgenomen in de beleidsbrief 2016-2017. We zijn ons momenteel met de administratie en de sector volop aan het focussen op het uitwerken van een oplossing voor de andere knelpunten. Ik denk dat het niet wijs en niet wenselijk is om nu al vooruit te lopen, maar ik zal de eer aan de commissie houden. Voorzitter, als we eruit zijn, ook in de Vlaamse Regering, zal ik als eerste naar hier komen om dat met jullie te bespreken in de commissie.

Mijnheer Beenders, ik denk dat ik u tevreden zal kunnen stellen, maar ik zal dat pas kunnen antwoorden op de vraag van mevrouw Claes die seffens aan bod komt. Er is wel degelijk in iets extra's voorzien voor LDE, maar ik vraag u om nog eventjes geduld te hebben tot ik mijn antwoord geef op de vraag van collega Claes. Mevrouw Claes heeft een vraag gesteld over armoede, heel breed. Daar gaat u goed nieuws horen over LDE-projecten en een eventueel groeipad.

De voorzitter: Dan neem ik aan dat de heer Beenders zich kan beperken tot het applaudisseren.

Rob Beenders (sp.a): Neen, zeker niet, of half dan. Alle maatregelen die u neemt, zijn goede maatregelen, daar is geen discussie over. Wij vragen geen overgangperiode. Wij vragen ook niet dat de LDE-ondernemingen met een of twee medewerkers, er van u drie bij krijgen om aan die vijf te geraken, want dat zou de doelstellingen van het decreet weer ondermijnen. Maar wij denken dat er nog een extra inspanning nodig is voor die ondernemingen die wel alle moeite doen om aan die vijf vte's te komen vanwege een fusie bijvoorbeeld, maar er net niet aan geraken. We willen ten minste voor die ondernemingen nog een inspanning doen. Dan is er al heel veel geregeld.

Als u bereid bent om een extra inspanning te doen om in een beperkt groeipad te voorzien voor LDE-ondernemingen die al inspanningen hebben getoond om tot die vijf te komen, dan zijn we er. Dan applaudisseren we. Dus ik stel u die vraag nu: bent u bereid om in een extra 'beperkt' groeipad te voorzien om voor die ondernemingen die al inspanningen hebben gerealiseerd om tot die vijf te komen, ook die vijf te geven?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): We wachten op het antwoord op mijn vraag.

Minister, we zitten nu acht maanden voor de deadline. Zou het niet zinvol zijn om nu een brief te sturen, heel eenvoudig, dat ze hun personeel in opzeg moeten plaatsen als zij er niet in slagen om vijf vte's te hebben? Ik weet dat dat erg

drastisch is, maar uiteindelijk is dat het duidelijkste signaal. Eigenlijk staan we allemaal achter die vijf, we weten dat er inspanningen gebeurd zijn. U hebt nog eens opgesomd wat er allemaal gebeurd is om mensen aan te moedigen om naar die schaalvergroting te gaan. Maar als je nu niet handelt, acht maanden voor de beslissing, dan ga je echt in de problemen komen. Ik vermoed dat acht maanden opzeg voor heel wat begeleiders geen echte luxe zal zijn. Men zal daar snel aan komen. Ik denk dat er een heel duidelijke boodschap moet gaan naar die ondernemingen die er niet geraken. Dan kom ik op de vierde vraag van de heer Beenders, over duidelijke communicatie.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, u zei dat u alle knelpunten wilt aanpakken. Het gaat inderdaad niet enkel over die vijf vte's, het gaat ook over de cofinanciering van de klaverbladeren en de toeleiding. Ik denk dat er een totaaloplossing, een soort van actieplan moet komen om het volledige pakket klaar te hebben. Ik heb er alle vertrouwen in dat u dat ook zult doen en dat u daar ondertussen ook al een soort van financiële impactanalyse van hebt gemaakt.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega Beenders, ik dacht dat het duidelijk was dat ik seffens op uw prangende vraag ga antwoorden, als mevrouw Claes haar vraag stelt.

Mevrouw Claes, een brief sturen vind ik persoonlijk nogal drastisch omdat wij vanuit Brussel niet de indruk willen geven aan die LDE-initiatieven die nog niet de schaalgrootte van de vijf hebben, dat het eigenlijk allemaal al verloren is. Wij doen heel veel werk op het veld – met 'wij' bedoel ik het departement en de lokale regisseurs – om te vermijden dat het zover komt. Zij weten dat ook. Zij begeleiden die LDE-ondernemingen. Ik denk dat het goed is een houding aan te nemen waarmee men streeft naar een oplossing. U hebt gelijk dat het nog maar acht maanden is, maar ik ben ervan overtuigd dat we op het einde van het jaar nauwelijks nog met problematische LDE-ondernemingen te maken zullen hebben. Voor alle duidelijkheid: problematisch wat de schaalgrootte betreft. Ik hoop dat in ieder geval samen met u.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Ik denk dat u zo meteen zult refereren aan een antwoord op een vraag die we gesteld hebben tijdens de begrotingsbespreking over de 2,5 miljoen euro die beschikbaar is op innovatie, waarbij is gediscussieerd wat daarmee zou gaan gebeuren. U hebt toen gezegd dat u de mogelijkheid ging onderzoeken om een aanvullend groeipad te lanceren en een gesloten oproep. Ik hoop ten eerste dat in die middelen zal worden voorzien voor LDE. Het zou een goede beslissing zijn om ervoor te zorgen dat we het sluitstuk van de overgangperiode op een goede manier kunnen volbrengen. Want ja, er is echt heel veel gebeurd en er zijn veel acties ondernomen. Ik denk dat iedereen in de commissie kan bevestigen dat een belangrijke actie niet ondernomen is de afgelopen jaren, en dat is in een groeipad voorzien voor die ondernemingen die daar nood aan hebben, niet zozeer om aan die vijf te komen maar dikwijls ook omdat ze met wachtlijsten zitten en ze heel veel werk hebben waarvoor ze te weinig personeel hebben. Met een groeipad kan men ze gewoon laten groeien op een gezonde manier, waar ze eigenlijk ook recht op hebben. Ik hoop dat we zo meteen de bevestiging krijgen dat in die middelen voor LDE zal worden voorzien.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over sociale economie als hefboom tegen armoede – 1517 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, het debat over armoede was voor mij eigenlijk het moment om wat verder na te denken over de manier waarop we met de combinatie van armoede en sociale economie moeten omgaan. De vragen die ik hierover wil stellen, zijn algemene vragen die misschien meer thuishoren in een beleidsbespreking dan in de vorm van een vraag om uitleg in deze commissie. Ik vind het echter belangrijk toch een vraag om uitleg te stellen. Soms moeten we in de commissie iets verder durven nadenken en niet enkel gedetailleerd vragen stellen over de problemen in de sector.

Mijn algemene vraag is hoe we de sociale economie met de armoedeproblematiek kunnen combineren. Ik kijk even naar de cijfers. Ongeveer 20.000 mensen komen in aanmerking voor een job in de sociale economie. Het gaat om laaggeschoolden, mensen die uit de boot vallen, mensen die begeleiding nodig hebben, mensen die niet naar werk kunnen worden geleid, mensen met een medische, mentale, psychische of psychiatrische problematiek en gehandicapten. Alles samen lijkt het om ongeveer 20.000 mensen te gaan. Daarnaast leven ook veel mensen in armoede.

Minister, tijdens het actualiteitsdebat van enkele weken geleden hebt u verklaard dat het al dan niet hebben van werk ook in uw ogen vaak het verschil vormt tussen arm zijn of niet arm zijn. Op dit ogenblik trekt de conjunctuur aan. We zijn daar blij mee. Dit zal ertoe leiden dat meer mensen een job zullen hebben. Heel wat van die mensen vinden zelf een job en hebben heel weinig begeleiding nodig. Ik ben er echter van overtuigd dat er altijd een groep zal zijn die in het normale economische circuit niet terecht kan. We zien dat aan instrumenten als wijk-werken of tijdelijke werkervaring. Een gedeelte van de mensen zal zonder omkadering niet in staat zijn tot betaalde arbeid.

De sociale economie is een vorm van gesubsidieerde tewerkstelling. De werknemers uit de doelgroep ontvangen tenminste toch een minimumloon. Ze participeren aan de arbeidsmarkt. Dat feit valt niet te onderschatten. Ze horen bij een groep. Een job is belangrijk voor de zelfwaarde van die mensen. Hierdoor hebben ze sociale contacten en kunnen ze een netwerk opbouwen en onderhouden.

Ik stel u deze vragen niet enkel in uw hoedanigheid van minister van Sociale Economie, maar ook als minister van Armoedebestrijding. U zou die bevoegdheden gedeeltelijk moeten samenvoegen en voor uw visie moeten gaan. Als meer mensen in de sociale economie werken, kunnen die jobs natuurlijk vaak worden gecombineerd met een sociale doelstelling, zoals het verhogen van de duurzaamheid of inspanningen om energiezuiniger te worden. Hiermee slaan we twee vliegen in één klap. We zorgen ervoor dat die mensen een job hebben en we zorgen ervoor dat problemen in de samenleving worden aangepakt.

Er zijn voldoende voorbeelden van mensen die in de sociale economie tewerkgesteld zijn, die drie zaken combineren. Ze hebben werk. Er is de strijd tegen armoede. De derde doelstelling is de sociale doelstelling, bijvoorbeeld op het vlak van duurzaamheid of welzijn. Zo kunnen er meer mensen rond een bed staan.

Minister Muylers versterkt de werkzoekenden door middel van opleidingen, begeleiding en werkervaring. Ik ben het daar volmondig mee eens. Voor een groep

mensen maakt de Vlaamse Regering op deze manier de juiste keuze. Ik geloof echter dat we moeten aanvaarden dat een betaalde job zonder begeleiding voor sommigen niet haalbaar is. Ik vraag u dan ook om bijkomend te investeren in de sociale economie als een hefboom tegen armoede.

Minister, deelt u mijn visie? Ik kan me bijna niet voorstellen u die visie niet zou delen. Bent u bereid maatregelen te nemen om vanuit die visie het contingent in de sociale economie uit te breiden? Ik denk dan ook aan andere activiteiten. Ik heb begrepen dat u een positief antwoord zult kunnen geven. Ik wil hier echter niet op vooruitlopen.

Tijdens de begrotingsbesprekingen merken we dat de ministers voor hun eigen vakgebied strijden. Op die manier worden, bijvoorbeeld, bijkomende middelen vrijgemaakt voor innovatie, voor de gehandicaptensector, waar ook noden zijn, of voor het onderwijs. Ik maak geen deel uit van de ministerraad, waar al die afwegingen worden gemaakt. De sociale economie rekent echter op u om in bijkomende middelen te voorzien en op die manier een uitbreiding van die arbeidsmarkt mogelijk te maken.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, uiteraard deel ik uw visie. Volgens mij is dit de visie van alle aanwezigen. We moeten hierop blijven inzetten. Dit moet niet enkel vanuit de sociale economie gebeuren. Ik heb nog andere bevoegdheden, waaronder uiteraard de coördinerende bevoegdheid voor armoedebestrijding.

Het lijkt me een goede zaak vanuit de sociale economie zo veel mogelijk mensen met een zekere afstand tot de arbeidsmarkt de kans te bieden om professioneel te kunnen groeien. We moeten blijven investeren in werkkansen voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Ik hoop dan ook dat we allemaal inzien dat het hebben van werk vaak een goede garantie is om niet in armoede te belanden of om goed uit die armoede te geraken.

Zoals u in uw eigen vraagstelling hebt aangehaald, is het natuurlijk ook belangrijk dat we vanuit de sociale economie blijven inzetten op de doorstroming. Hoewel dit altijd belangrijk is, zitten we met de wetenschap dat een bepaald contingent in de sociale economie daar altijd tewerkgesteld zal blijven. Die mensen zullen altijd ondersteuning nodig hebben en zullen niet naar het normale economisch circuit kunnen doorgroeien. We moeten blijven inzetten op de doorstroming van de mensen die hiertoe in staat zijn omdat we op die manier ook bijkomende startkansen creëren voor diegenen die in de sociale economie hun eerste ervaringen kunnen opdoen.

Mevrouw Claes, u weet dat middelen van het Europees Sociaal Fonds (ESF) worden ingezet om dit tot stand te kunnen brengen. Het gaat dan meer bepaald om inclusie- en doorstromingsbevorderende maatregelen die de doorstromingstrajecten en projecten met middelen van het ESF kunnen faciliteren.

U hebt me gevraagd of ik bereid ben maatregelen te nemen om het contingent in de sociale economie ook naar andere activiteiten uit te breiden. Ik wil eerst nog een randbemerking maken.

Iemand die in armoede leeft, valt niet per definitie onder de definitie van een doelgroepmedewerker. Ik ga even kort door de bocht, maar ik bedoel daarmee dat iemand een welbepaalde afstand tot de arbeidsmarkt moet hebben, en dat geldt jammer genoeg niet voor iedereen die in armoede leeft. Dat lijkt me een goede randbemerking.

Aangezien dit tijdens de commissievergaderingen van de afgelopen maanden al aan bod is gekomen, weet u dat in een bijkomend budget van 9,5 miljoen euro is voorzien. U weet tevens dat daarvan 7 miljoen euro is voorzien om de niet-ingevoelde plaatsen in het toegekende contingent te financieren. Daar hebben we het vorige keer over gehad. U weet hoe het systeem in elkaar zit. De ondernemingen die het contingent niet hebben ingevuld, kunnen nu bijkomende middelen aanwenden om dat toch te doen.

De vraag is dan of het al dan niet om bijkomende plaatsen gaat. Het gaat natuurlijk om vijfhonderd arbeidsplaatsen die erbij komen. Dat is geen uitbreiding van het contingent. Dat contingent was niet ingevuld vanwege de slechte economische conjunctuur, een tijdelijk hoge werkloosheidsgraad en dergelijke. Al die factoren hebben meegespeeld. We hebben nu in een voldoende groot budget voorzien om in die vijfhonderd bijkomende plaatsen te voorzien.

Dan komt het goede nieuws. Dat hoop ik althans. Er is inderdaad die 2,5 miljoen euro, waarover we vorige keer ook hebben gesproken, die beschikbaar is op het zogenaamde innovatieartikel van de begroting van Sociale Economie. Het klopt dat ik een tijdje geleden heb gezegd dat we zouden bekijken wat we daar zoal mee konden doen. Ik ben natuurlijk een minister die luistert naar wat hier door de specialisten in de sociale economie, die er iets van kennen, wordt gezegd. Ik wil dat aantonen door nu bij dezen in primeur aan te kondigen dat die 2,5 miljoen euro zal gaan naar een groeipad voor de lokale diensteneconomie (LDE). Meer bepaald gaat dat over 200 extra vte's, wat betekent dat het omgerekend eigenlijk min of meer over 250 koppen gaat, want we weten allemaal dat niet iedereen binnen de sociale economie voltijds wordt tewerkgesteld. Als men die 200 vte's optelt bij die 874 vte's waarnaar ik heb verwezen in mijn antwoord op de eerste vraag van de heer Beenders, dan betekent dat een stijging met 12 procent, wat toch wel een behoorlijk groeipad is. U moet zelf uw commentaar daar maar op geven, maar ik denk dat dat toch wel een aanzienlijk groeipad is.

Concreet gaat dat in zijn werk via een gesloten oproep. Er is een trekkingsrecht voor Antwerpen en Gent, maar dat is maar voor een zeer klein deel van die 2,5 miljoen euro. De rest van die middelen gaat via een gesloten oproep ook naar bestaande LDE-initiatieven. Dat 'bestaande' is in dezen belangrijk. Dat kan dus inderdaad ook worden aangewend om een groeipad te creëren binnen de bestaande LDE-initiatieven. Bijvoorbeeld gaat het om initiatieven die nu vier in plaats van vijf medewerkers hebben en die zo hun probleem ook voor 1 januari 2018 kunnen oplossen.

Die gesloten oproep komt er ten laatste voor de zomer. Er is een verschil met de oproep met het trekkingsrecht voor Gent en Antwerpen. Die gaat er sneller komen. De andere gesloten oproep komt er voor de zomer, met de bedoeling dat de bijkomende tweehonderd vte's ten laatste op 1 september 2017 in dienst zullen kunnen treden.

Mevrouw Claes, dan was er uw suggestie van de uitbreiding naar andere activiteiten, bijvoorbeeld in Energie en Welzijn. We doen dat natuurlijk wel. Dat is de zogenaamde klaverbladfinanciering. Daar hebt u zelf ook al naar verwezen. Ik sta open voor elke suggestie van een collega met een andere bevoegdheid om dat te doen, met die wetenschap dat het altijd wel de trekkende minister is die ook de financiering op tafel moet leggen, en dan is er eventueel een cofinanciering vanuit Sociale Economie. Het kan echter niet zijn dat Sociale Economie als hoofdfinancier moet optreden voor bijvoorbeeld – ik zal mijn eigen bevoegdheid nemen – projecten van sociale huisvesting. Dat geldt evenzeer voor Welzijn, Energie en dergelijke meer. Die klaverbladen vind ik een zeer goed principe en daar moeten we binnen de regering afspraken over maken, maar er zijn er al wel een paar die zeer goed werken. Is er nog ruimte voor uitbreiding? Ik denk het wel, maar we moeten dat nog eens bespreken. We moeten eens bekijken welke

klaverbladen goed functioneren. De meeste, denk ik, maar we moeten het ook wel aandurven om deze die niet goed functioneren, eventueel te vervangen door andere, die betere resultaten zouden kunnen opleveren.

Voorzitter, ik hoop dat de leden allemaal zeer tevreden zullen zijn over het feit dat er dus wel degelijk een groeipad van tweehonderd vte's bij komt voor de lokale diensteneconomie, zodat de problemen ook hopelijk van de baan zijn.

De voorzitter: Ik deel uw hoop.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, ik kan alleen maar zeggen dat we daar heel tevreden mee zijn. Ik ben erg tevreden dat er in de lokale diensteneconomie toch wel een enorme groei mogelijk wordt: 12 procent is niet weinig. Ik ga ervan uit dat dat een oplossing kan zijn voor de organisaties die niet aan die vijf medewerkers komen. Hebt u er een zicht op wat dat trekkingsrecht voor Antwerpen en Gent van dat budget afneemt? Zo kunnen we immers duidelijker zien hoeveel er voor de rest van Vlaanderen beschikbaar is. Tot daar mijn commentaar wat de lokale diensteneconomie betreft.

Minister, toen we het in een vorige bespreking hadden over VDAB en het indiceringsinstrument, heb ik het nog heel even gehad over die 7 miljoen euro, dus die vijfhonderd arbeidsplaatsen in het toegekende contingent. Dat is niet voor nu, maar voor later, maar ik wil u vandaag toch al het volgende meegeven omdat u met de beslissing die u nu neemt, aantoonde dat u ook luistert naar de commissie, dat onze oproepen die hier zijn gebeurd, niet op een koude steen zijn gevallen. Ik ben daar echt tevreden over. Die 7 miljoen euro gaat naar de beschutte werkplaatsen. Als op het einde van 2017 duidelijk wordt dat de beschutte werkplaatsen niet kunnen voldoen aan de tewerkstelling die die 7 miljoen euro vertegenwoordigt, dat die middelen van dat contingent niet worden opgebruikt, zou er op dat ogenblik een oproep kunnen komen voor de sociale werkplaatsen? De sociale werkplaatsen vallen er nu immers eigenlijk uit. We voorzien nu in een groeipad voor de beschutte werkplaatsen, we voorzien in een groeipad voor de LDE, maar niet voor de sociale werkplaatsen. Kunnen de middelen die dan overblijven, alleszins worden gebruikt om een open oproep te doen voor de uitbreiding van het contingent qua sociale werkplaatsen?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik ben nogal nuchter, maar uiteraard wel zeer tevreden over uw antwoord. Ik denk dat we misschien beter afspreken om de commissie Sociale Economie elke week te laten samenkomen, want als we dan samenkomen, dan is er meteen positief nieuws. Op dat vlak dank ik u dus uiteraard ten zeerste namens de sector. Ik ben er zeker van dat dit sluitstuk ervoor kan zorgen dat heel wat dienstverlening, die vandaag toch wel een belangrijke rol vervult bij lokale besturen, een voortzetting kan krijgen vanaf 2018. 250 koppen is veel. Dat is een goede zaak. Dat kan ervoor zorgen dat heel wat ondernemingen die zuurstof nodig hebben, in de vorm van menselijk kapitaal, die nu kunnen krijgen. Ik dank u dus ten zeerste omdat u dit aanbiedt aan de sector, en ik ben er zeker van dat de sector dat ook heel sterk zal appreciëren. Ik ben dus blij dat de vraag naar voren is gekomen, en wat mij betreft, had men die beter eerst gesteld. We zitten hier immers toch allemaal om de sector te ondersteunen. Ik merk dat in deze commissie heel sterk. We zullen als oppositie onze kritische rol blijven vervullen, maar als dat kan zorgen voor een goed resultaat, dan zijn we ook de eersten om u daarvoor te bedanken, en dat meen ik oprecht.

Ik sluit me aan bij het betoog van mevrouw Claes dat tewerkstelling een belangrijke factor is om mensen uit armoede te halen. Ik onderschrijf heel haar

visie en ik denk ook dat dat betoog in heel wat andere commissies moet worden herhaald. Ik denk dat we al het mogelijke moeten doen om mensen een job te geven en dat we ook moeten beseffen dat niet iedereen zonder begeleiding aan de slag kan. Ik ben er echter zeker van dat u heel wat mensen tevreden gaat stellen met de opening die u vandaag hebt gemaakt.

U zou ook aan de slag gaan met de 7 miljoen euro die werd aangekondigd in de Septemberverklaring en in uw beleidsbrief. Het is me alleen niet duidelijk wanneer u die herverdeling precies gaat doen. Er is in de vorige commissievergaderingen ook gezegd dat de cijfers van de onderbenutting zouden worden bezorgd. Misschien kan dat bij dezen nog eens worden opgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Mijn enthousiasme is misschien zelfs nog groter, alhoewel ik iets meer vertrouwen had in de minister dan mijn collega's. Bij dezen is er echter toch een zeer positieve noot gekomen.

Minister, in het VAPA staat als actie dat er zal worden geïnvesteerd in de werkkansen voor mensen met een zodanige afstand tot de arbeidsmarkt dat ze niet onmiddellijk in het normale economische circuit (NEC) terecht kunnen komen. Bij dezen hebt u meteen ook al deze actie van het VAPA kunnen invullen, maar ik dacht dat er in april of zo ook een evaluatie van het VAPA zou komen. Ik vraag me gewoon af of die evaluatie al is gebeurd. Of moet die nog komen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord;

Minister Liesbeth Homans: Ik zal misschien met de laatste vraag van mevrouw Vermeulen beginnen. Dat is de zogenaamde voortgangsrapportage. Die is gebeurd. Die is behandeld door de regering en staat volgens mij ook gewoon op de webstek van het Vlaams Parlement, bij de documenten. Het is aan de commissie Armoedebeleid om die voortgangsrapportage te bespreken, maar ik meen te hebben begrepen dat die daar in de loop van mei op de agenda zal worden gezet.

Mijnheer Beenders, wat de vraag betreft hoe we die 7 miljoen euro eigenlijk gaan verdelen, de contingenten zijn al bepaald in het verleden en liggen vast. We moeten nu dus niet gaan bekijken hoeveel van die 7 miljoen euro naar die en die werkplaatsen moet gaan, omdat de contingenten al op voorhand waren ingevuld.

Mevrouw Claes, dan kom ik naadloos bij uw bijkomende vraag: wat gebeurt er als het contingent, dat al is vastgelegd, niet wordt ingevuld door de desbetreffende onderneming? We zijn in overleg met de twee koepels, want dat is wel belangrijk. Het gaat immers over sociale werkplaatsen en beschutte werkplaatsen, zoals u zelf hebt gezegd. We zullen met de twee koepels bespreken of een herverdeling oké is. Het lijkt me noodzakelijk om de twee koepels in dezen mee te hebben, en niet enkel één koepel. De sfeer is nu constructief. Ik denk dat het goed is om die ook zo te houden. We zijn aan het overleggen met de twee koepels over hoe we gaan herverdelen, mocht een bepaald contingent niet worden ingevuld.

Wat de verdeling tussen het trekkingsrecht voor Gent en Antwerpen en de rest betreft, van die 2,5 miljoen euro gaat 500.000 euro naar Gent en Antwerpen en de rest, dus 2 miljoen euro, naar alle andere bestaande LDE-initiatieven.

Ik wil afsluiten met de volgende boodschap. U hebt hierover nog niets in de media gelezen. De vorige commissievergadering is al een paar keer uitgesteld. Jullie waren ook op werkbezoek en dergelijke meer. Ik had dat toen kunnen communiceren. Ik heb dat niet gedaan, omdat ik ook vind dat in deze commissie

alleen maar parlementsleden zitten die echt wel begaan zijn met de sector, en dat het af en toe ook goed is dat jullie goede werk hier wordt beloond. Ik zal er dus verder ook niets over communiceren. Het staat u vrij om dat zelf te doen. Ik heb het niet gedaan. Ik denk dat het belangrijk is dat ik jullie, en vooral ook de sector tevreden heb gesteld. Parlementsleden tevredenstellen is één ding, maar de sector tevredenstellen lijkt me nog belangrijker. Met dat groeipad van 12 procent kunnen we met zijn allen alleen maar zeer tevreden zijn.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, ik kan alleen maar 'heel goed' zeggen, op alle punten. Ik ben ook heel blij dat men zoekt naar een oplossing als de contingenten niet worden ingevuld, dat dat niet blijft hangen. Dat is immers geld dat niet kan worden besteed als je daar geen zinvolle jobs voor hebt. Dat lijkt me dus een heel goede manier van aanpakken. 12 procent extra voor de LDE, het kan bijna niet beter. Ik ben heel enthousiast en ik zal met enthousiasme communiceren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gelijkschakeling van de statuten en de financieringsstromen in de sociale economie – 1264 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Minister, in de hervorming van de sociale economie de voorbije jaren was de gelijkschakeling van de verschillende statuten en financieringsstromen een van de belangrijkste uitdagingen. Binnen de Vlaamse bevoegdheden inzake de sociale economie is een belangrijke stap gezet met de hervorming binnen het maatwerk en de lokale diensteneconomie. Ook bij de regularisatie van de gesco-maatregel is die gelijkschakeling aan bod gekomen, maar werden de gesco's bij de sociale werkplaatsen uit de regularisatie gehouden. De Vlaamse Regering heeft toen beslist dat de gesco-bijdragevermindering ongewijzigd behouden blijft tot aan de gelijkschakeling van de verschillende statuten tussen de maatwerkbedrijven.

Nu, na de zesde staatshervorming, werd de hervorming van de SINE-maatregel (sociale inschakelingseconomie) ook vooropgesteld. Ook de SINE-maatregel is een belangrijk element in de gelijkschakeling van de statuten en de financieringsstromen. Er werd ook een conceptnota gepresenteerd met betrekking tot de SINE-hervorming. We hebben die hier ook al een keer besproken. Ook daarin kwam dat aandachtspunt heel duidelijk naar voren. Tot slot zijn er de federale structurele vermindering en Sociale Maribel, die ook voor grote verschillen qua statuut en financieringsstromen zorgen.

Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat die gelijkschakeling geen gemakkelijke oefening is of zal worden. Vooral door de impact van die vier maatregelen, namelijk SINE, gesco, structurele vermindering en Sociale Maribel, op de ondernemingen in de sociale economie is een globale aanpak absoluut noodzakelijk.

Het Maatwerkdecreet, en de opmaak van de uitvoeringsbesluiten, was alleszins een eerste belangrijke stap in het proces.

De aangekondigde goedkeuring van het uitvoeringsbesluit Maatwerk in maart 2017 betekent niet alleen dat de impasse door de beslissing van de Raad van

State kan worden weggewerkt, het kan voor de sector ook het begin betekenen voor de verdere gelijkenschakeling van statuten en financieringsstromen.

Minister, welke acties hebt u reeds ondernomen in het kader van een gelijkenschakeling van statuten en financieringsstromen? Hebt u een overzicht van de verschillen die momenteel bestaan? U hebt de voorbije jaren aangekondigd om overleg op te starten met de collega's van de federale overheid. Wat is hier de stand van zaken en hoe evalueert u dit overleg? Hebt u de gelijkenschakeling al besproken met de sector? Zijn er afspraken gemaakt over de verdere stappen in het kader van de gelijkenschakeling van de statuten en de financieringsstromen? De SINE-maatregel vormt samen met de gesco, de Sociale Maribel en de structurele vermindering een cruciaal element in de gelijkenschakeling van de statuten en financieringsstromen. Een hervorming van de SINE die niet past binnen deze globale oefening, is volgens ons niet evident. Is een gelijkenschakeling van de verschillende statuten en financieringsstromen naar ondernemingen in de sociale economie een voorwaarde om door te gaan met de SINE-hervorming? Wat is uw ambitie met betrekking tot de gelijkenschakeling van de statuten en financieringsstromen? Hoe ziet u het verdere verloop in de nabije toekomst?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, collega's, u weet dat de gelijkenschakeling altijd gekoppeld is geweest aan de uitvoering van het Maatwerkdecreet. We weten allemaal dat er een schorsing is geweest van het decreet zelf en dus ook van de werkzaamheden wat betreft de gelijkenschakeling. Met de stap naar het zogenaamde 'maatwerk bis' is er weer een basis om deze oefening opnieuw op te nemen.

We hebben alvast volgende zaken ondernomen. Na de goedkeuring van het nieuwe Maatwerkbesluit hebben we snel het initiatief genomen om in overleg met de koepels op korte termijn een plan van aanpak uit te werken. Zoals u weet, zijn hier verschillende partijen op verschillende niveaus aan zet. In dat kader laat ik alvast een studie uitvoeren die alle huidige verschillen in statuten en financieringsstromen op zowel het Vlaamse als het federale vlak in kaart zal brengen zodat de volgende stappen in het overleg gezet kunnen worden. Daar kom ik zo meteen nog even op terug.

In het verleden is er een overzicht gemaakt van de verschillen met betrekking tot de cao's, maar gelet op het feit dat de sociale werkplaatsen en de beschutte werkplaatsen in verschillende categorieën van de sociale zekerheid zitten – daar ga ik straks ook nog iets dieper op in – en er ondertussen hervormingen gebeurd zijn in het federale en het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid, is deze lijst absoluut niet meer up-to-date. Die oefening zal opnieuw grondig gemaakt moeten worden.

Wat de SINE-maatregel concreet betreft, verwijst u naar de link met de gesco's, de Sociale Maribel en dergelijke meer. Wat ik wel even wil aanstippen, collega Beenders, is dat u in de situering van uw vraag verwijst naar de goedgekeurde conceptnota 'Naar een nieuw ondersteuningskader in de sociale economie'. De opmerking die u maakt, of de lezing die u geeft, is evenwel niet correct. Er wordt in de nota inderdaad gewezen op het belang van een gelijkenschakeling van de erkenningsprocedure tussen de verschillende types van bedrijven, maar dit slaat enkel op het onderscheid tussen enerzijds de federaal, en nu Vlaams, erkende inschakelingsbedrijven en anderzijds de inschakelingsbedrijven die hun erkenning halen uit hun statuut als LDE-onderneming (lokale diensteneconomie) of via het OCMW, en slaat dus niet op de gelijkenschakeling van statuten en financieringsstromen voor al deze organisaties.

Wij weten allemaal dat ons land een moeilijke staatsstructuur heeft en dat de federale wetgeving het onmogelijk maakt om statuten en financieringsstromen voor al die organisaties gelijk te trekken. Ik geef een aantal voorbeelden die u wellicht

niet onbekend zijn, maar ik denk dat het goed is dat in het verslag een aantal voorbeelden komen te staan. U weet dat de huidige beschutte werkplaatsen, de zogenaamde categorie 3, een hogere structurele vermindering op de RSZ-bijdragen (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) hebben dan de sociale werkplaatsen, de categorie 1. De huidige sociale werkplaatsen kunnen een beroep doen op het gesco-statuut voor het omkaderingspersoneel, de beschutte werkplaatsen kunnen dat dan weer niet. Collega's, voor alle duidelijkheid: dit gaat niet over onze zogenaamde project-gesco's, dat staat er los van. Een laatste voorbeeld van onderscheid is dat de huidige beschutte werkplaatsen een beroep kunnen doen op de Sociale Maribel, en de sociale werkplaatsen niet.

Maar wij hebben in het verleden al dikwijls aan de federale alarmbel getrokken, als ik het zo plastisch mag uitdrukken, maar er was weinig animo voor overleg. Misschien omdat ze jullie vragen hebben gezien, ik weet het niet, maar wij zijn gisteren gecontacteerd door de Federale Regering, en morgen hebben we een overleg om de lijst up-to-date te maken. Ik heb in het begin van mijn antwoord gezegd dat er veel dingen zijn gebeurd. Hoe is nu de stand van zaken in verband met een lijst van waar de ongelijkheden zitten in de financieringsstromen tussen enerzijds de beschutte en anderzijds de sociale werkplaatsen, als ik ze nog even zo mag noemen? Hoe kunnen we dat eventueel gelijkschakelen? Ik denk dat het niet fair is dat er een onderscheid is tussen de types van werkplaatsen. De Federale Regering heeft ons in ieder geval uitgenodigd om dat morgen te bespreken. Ik denk dat dat een goede zaak is. Wordt dus vervolgd.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Minister, dank u wel voor de duidelijke antwoorden op alle vragen. Ik denk dat we ook vooral moeten uitkijken naar de studie die u hebt besteld, ik denk dat dat heel belangrijk is, maar dat we ook rekening moeten houden met wat de impact zal zijn van gelijkschakeling op de leefbaarheid van de ondernemingen. Ik weet niet of dat deel uitmaakt van de studie die u hebt besteld, maar daar moeten we zeker aandacht voor houden. Zit dat mee in de studie, zodat we richting ondernemingen antwoorden kunnen formuleren als uw studie is afgerond? De vraag is dus: wordt in de studie die u besteld hebt, ook een impactstudie gemaakt naar de leefbaarheid van de ondernemingen wanneer de gelijkschakeling zou worden doorgevoerd? Worden niet alleen de verschillen opgesomd waar u naar op zoek bent, maar ook een antwoord gegeven op de vraag: als die gelijkschakeling er komt, wat is dan de impact op de leefbaarheid van de ondernemingen?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Ik wil vragen naar de timing van dit alles. Wanneer verwacht u de studie te hebben en hoe moeten we dat dan verder zien? U hebt gezegd dat de SINE-hervorming gekoppeld is aan het ingaan van het Maatwerkdecreet. Is dat dan 1 januari 2019? Is dat het doel van de hervorming, of welke timing is er? Hoe snel wilt u daarin gaan?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, het is de bedoeling dat de SINE-hervorming van start gaat op 1 januari 2019. Wat uw andere bijkomende vraag betreft, ben ik afhankelijk van het federale niveau, maar aangezien men daar een grote bereidheid toont om deze problematiek te proberen oplossen, denk ik dat we ook daar 2019 te kunnen halen. Maar ik kan niet vooruitlopen op de zaken, enige voorzichtigheid is hier wel geboden.

Mijnheer Beenders, de studie moet de resultaten van de verschillende financieringsstromen en dergelijke in kaart brengen. Zodra we die resultaten hebben, zullen

we natuurlijk ook een impactanalyse maken van de impact op de diverse vormen van ondernemingen om te kijken wie benadeeld wordt, wie bevoordeeld wordt en dergelijke meer, om dat tot een minimum te kunnen herleiden. Maar daar hebben we eerst de resultaten van de studie over de financieringsstromen voor nodig.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): We kijken uit naar die resultaten. Misschien moeten we van deze mogelijkheid gebruik maken om de gedachtewisseling over SINE weer op te pikken en op de agenda te zetten zodat de commissie ook daar een vervolg aan kan breien, want dat is cruciaal in uw verhaal om de gelijkschakeling te realiseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Liesbeth Homans, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het realiseren van de doelstelling inzake de tewerkstelling van personen met een handicap via uitbesteding aan maatwerkbedrijven – 1737 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, het aantal personen met een handicap die zijn tewerkgesteld bij de verschillende overheden in ons land, blijft zeer laag. Iedereen is het er wel over eens dat de overheid een voorbeeldfunctie heeft ter zake, maar men slaagt er niet in om de vooropgestelde streefcijfers te bereiken. De federale overheid slaagt daar niet in en, zoals we weten, de Vlaamse overheid ook niet. De gemeenten ook niet. Ze doen het lichtjes beter, en de provincies doen het nog een beetje beter, maar niemand haalt het vooropgestelde doel van ongeveer 3 procent. Dat varieert lichtjes naargelang de gewesten.

Er is beweging wat de wetgeving betreft, en dat is toch interessant. Als het resultaat zo laag is, is het van belang dat velen de handen in elkaar slaan. Er komt beweging op het vlak van de wetgeving. Op federaal vlak heeft men, rekening houdend met dat gegeven, recent een wetsvoorstel goedgekeurd dat inhoudt dat overheidsdiensten 1 procent van de doelstelling van 3 procent tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap kunnen realiseren via uitbesteding van taken aan maatwerkbedrijven die gespecialiseerd zijn in de tewerkstelling van personen met een handicap. Bedoeling daarvan is het aantal werkenden in de betrokken doelgroep te verhogen.

Minister, de eerste initiatiefnemers in de Kamer waren mensen van uw partij, namelijk de heren Spooren en Raskin, daarna versterkt door Nahima Lanjri, Vincent Van Quickenborne, Stéphanie Thoron en Stefaan Vercamer. Het is met een brede meerderheid goedgekeurd.

Het betrokken initiatief kan ook rekenen op de steun van de nieuwe federale staatssecretaris voor Gelijke Kansen die beklemtoont dat dit zeker geen enkel verbod inhoudt voor de federale overheidsdiensten om zelf personen met een handicap te blijven tewerkstellen, maar dat het wel meer concrete uitzichten op tewerkstelling biedt voor de doelgroep én dat het tevens nieuwe perspectieven biedt voor een sector die het economisch niet gemakkelijk heeft.

Kort voordien heeft ook het Brusselse Gewest een ordonnantie goedgekeurd en maatregelen genomen die de tewerkstelling van personen met een handicap zouden moeten verhogen. Dienaangaande kan worden verwezen naar de ordonnantie

van 2 februari 2017 betreffende de verplichting om personen met een handicap aan te werven in de lokale besturen. Die ordonnantie bepaalt dat de lokale besturen minstens één persoon met een handicap halftijds in dienst moeten nemen per schijf van twintig voltijds equivalenten in de personeelsformatie. De desbetreffende ordonnantie bepaalt tevens dat het sluiten van overeenkomsten voor werken, leveringen en diensten met maatwerkbedrijven gelijk staat met de voorgestelde tewerkstellingsplicht. Zowel op federaal niveau als in het Brusselse Gewest worden dus bijkomende maatregelen genomen die moeten leiden tot een verhoogde tewerkstelling van personen met een handicap.

Ik vind het een interessante evolutie. Het zijn constructieve maatregelen. Het zijn geen maatregelen die alles oplossen. We moeten daar niet alle heil van verwachten. We moeten ook op onze hoede zijn om personen met een handicap al te zeer door te verwijzen naar maatwerkbedrijven. Het is een en-enverhaal. De eerste doelstelling blijft om personen met een beperking mainstream een toegang tot een job te verlenen op de reguliere arbeidsmarkt, of het nu in de private sector is of in dit geval bij de overheid. Dat blijft natuurlijk onze eerste doelstelling, ik beklemtoon dat.

Ik verwijs naar de zeer pijnlijke mediaberichten de voorbije dagen, onder andere van dames met een auditief probleem en een hoog diploma. Het ging om een ingenieur die door de VDAB werd doorverwezen naar een maatwerkbedrijf of de sociale economie omdat ze geen gepaste job vond. We blijven natuurlijk in gebreke bij het aanbieden van gepaste jobs aan mensen met een beperking op de reguliere arbeidsmarkt. Maar dat doet niets af van de verdienste van deze maatregel, ik onderstreep het opnieuw, om wat mij betreft een en-enverhaal aan te houden en te proberen diverse strategieën aan te reiken.

Minister, hebt u kennisgenomen van deze initiatieven om een deel van de doelstelling inzake de tewerkstelling van personen met een handicap te realiseren via uitbesteding aan maatwerkbedrijven?

Ik ben er zeker van dat u dit wist, maar dit is slechts een uitgangspunt om u te vragen in welke mate u deze werkwijze toepasbaar acht in het kader van de doelstellingen die men ook op Vlaams niveau vooropstelt en die ook voor de lokale besturen zijn opgelegd. Acht u een aanpassing van de van toepassing zijnde Vlaamse regelgeving in die zin al dan niet opportuun?

Hebt u al de vraag gekregen van de maatwerkbedrijven zelf om dit mogelijk te maken, om een deel van de vooropgestelde streefcijfers en opgelegde doelstellingen te realiseren via uitbesteding aan hen? Indien niet, acht u het al dan niet aangewezen om zelf de nodige contacten met de maatwerkbedrijven te leggen?

Ik stel deze vragen met de nodige bescheidenheid en onder het attente oog van mijn collega, mevrouw Claes, die binnen CD&V de expert is inzake maatwerkbedrijven. Ik had mijn vragen in een andere commissie gesteld, maar het doet er niet toe, zolang ik maar kan vernemen wat het standpunt is van de bevoegde minister van de Vlaamse Regering ter zake.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw de Bethune, het is inderdaad waar dat het niet uitmaakt in welke commissie dit wordt besproken, want het toeval wil dat ik niet enkel minister ben van Sociale Economie maar ook van Bestuurszaken. Ik zal straks dan ook even het petje van minister van Bestuurszaken opzetten zodat ik uw vragen volledig kan beantwoorden.

Ik ben op de hoogte van de initiatieven op federaal en Brussels niveau. Ik vind dit een interessant initiatief, maar ik heb wel een aantal vragen en bedenkingen

waar ik een antwoord op wil voor ik me echt enthousiast kan uitlaten over dit initiatief. Ik geef een aantal voorbeelden.

Het is me een raadsel hoe de effectieve berekening van de uitbestede opdracht naar het aantal voltijdse equivalenten zal verlopen. Ik heb het wetsvoorstel en de memorie van toelichting bekeken, en dat staat er niet in. Ik heb wel van de federale collega's begrepen dat dit nog allemaal moet worden uitgewerkt.

Een andere vraag is hoe de verdeling ervan over de gewesten zal verlopen. Ook dat is me een compleet raadsel.

Ik wil ook opmerken dat de definitie van een persoon met een beperking in bijvoorbeeld de streefcijfers die wij moeten en willen halen binnen de Vlaamse overheid, verschilt van de definitie van een doelgroepmedewerker. Niet elke doelgroepmedewerker heeft per definitie een beperking. Dat vind ik zeer kort door de bocht, en ik wil daar dan ook duidelijkheid over.

Het is me ook niet duidelijk of het de bedoeling is om een deel van het contingent van de streefcijfers die de federale overheid moet behalen binnen haar ambtenarenkorps, af te kopen – wat misschien een verkeerd woord is – of niet te realiseren door effectief mensen met een beperking te werk te stellen bij de federale overheid, maar die gewoon te realiseren door doelgroepmedewerkers orders te laten uitvoeren. Ik wijs hier echt wel op het verschil tussen een persoon met een beperking en een doelgroepmedewerker.

Verder vraag ik me ook af of het gaat over extra tewerkstelling of over de federale overheid die een order plaatst bij een maatwerkbedrijf dat wordt gerealiseerd door doelgroepmedewerkers die daar al in dienst zijn. Het lijkt me hier duidelijk niet om extra tewerkstelling te gaan. Indien het wel over extra tewerkstelling zou gaan, en er boven op alle private orders die al die maatwerkbedrijven momenteel al hebben, massaal federale orders aankomen, wie gaat dan die tewerkstelling betalen? Moeten de gewesten daarvoor opdraaien, zodat op die manier de federale overheid haar streefcijfers die ze verplicht zelf moet realiseren, kan opsmukken?

Al deze vragen zijn nog onbeantwoord. We hebben al aan onze federale collega's gevraagd om die vragen en opmerkingen, die ook zij legitiem vinden, te bespreken. Ze begrijpen onze bezorgdheid en gaan die bekijken. Het lijkt me goed om af te wachten welke concrete antwoorden we zullen krijgen.

En dan zet ik even mijn petje van minister van Bestuurszaken op. Mevrouw de Bethune, u weet dat wij een streefcijfer hebben van 3 procent. U hebt zelf gezegd dat we daar nog ver af zitten. Wanneer ik echter dezelfde redenering zou hanteren als de federale collega's, en ik zou alle doelgroepmedewerkers die momenteel worden tewerkgesteld in Vlaanderen, er gewoon bij rekenen, dan zit ik over die 3 procent. Maar dat kan toch niet de bedoeling zijn, ik wil dat ook niet doen. Ik wil het streefcijfer van 3 procent binnen de Vlaamse overheid en eventueel bij de lokale besturen halen, en samen daarmee maar ook los daarvan zo veel mogelijk doelgroepmedewerkers aan het werk krijgen in Vlaanderen. Ik heb net nog aan mevrouw Claes meegedeeld dat er is voorzien in groeipaden, maar die twee groepen staan voor mij los van elkaar, en ik wil die ook los van elkaar blijven bekijken.

Er zijn ook al een aantal maatregelen genomen die niet volstaan, mevrouw de Bethune, daar ben ik me van bewust. We zullen nog een aantal tandjes bij moeten steken om dat streefcijfer van personen met een beperking die worden tewerkgesteld binnen de Vlaamse overheid, te halen.

Ik som een aantal maatregelen op: de zogenaamde voorbehouden betrekkingen, de redelijke aanpassing bij selecties waaronder de terbeschikkingstelling van een

doventolk, een aangepast beeldscherm, extra tijd om de proeven te kunnen afleggen enzovoort. Er zijn ook een aantal tewerkstellingsondersteunende maatregelen.

In deze regeerperiode heeft de Vlaamse Regering haar goedkeuring verleend, op voorstel van mezelf, aan een nieuw verlofstelsel voor contractuele personeelsleden die enkel nog deeltijds kunnen werken door een handicap of een chronische ziekte. Indien de arbeidsarts attesteert dat het contractueel personeelslid door een arbeidshandicap of chronische ziekte inderdaad niet meer voltijds kan werken, zal het personeelslid een supplement op zijn deeltijds salaris ontvangen.

De Vlaamse Regering besliste op 18 maart 2017 naar aanleiding van de goedkeuring van het jaarlijks actieplan Gelijke Kansen en Diversiteit voor 2017 om personen met een arbeidshandicap die na deze datum worden aangeworven in een voorbehouden betrekking, niet meer te laten meetellen voor de besparing van het aantal personeelsleden.

Mevrouw de Bethune, u vraagt of ik al vragen heb gekregen vanuit de maatwerkbedrijven zelf. Ik heb twee mogelijke antwoorden op die vraag. Als de vraag is of er op het vlak van sociale economie concreet regelgevend werk moet gebeuren opdat de Vlaamse maatwerkbedrijven zouden kunnen meedoen aan een opdracht van de federale overheid, dan is het antwoord neen. Dat is niet nodig, de bestaande regelgeving sociale economie vormt geen hindernis. Er worden geen voorwaarden gekoppeld aan de opdrachten die de maatwerkbedrijven aannemen.

Als uw vraag is of de Vlaamse overheid de vraag heeft gekregen om op eenzelfde manier de streefcijfers in te vullen, kan ik u zeggen dat ik die vraag niet gekregen heb. Zoals ik daarnet al heb gezegd, zou ik ook niet bereid zijn geweest om dat op die manier op te lossen indien ik die vraag wel had gekregen. Dat is immers geen oplossing, dat is gewoon bestaande doelgroepmedewerkers laten meetellen om het contingent van personen met een beperking te halen. En ik herhaal nogmaals dat niet elke doelgroepmedewerker iemand met een beperking is.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben verheugd te vernemen dat er vaart zit achter het groeipad en dat er nieuwe middelen worden vrijgemaakt. Dat is alvast een stap in de goede richting. Ik hoop dat we zo verder kunnen gaan.

Uit uw antwoord begrijp ik dat u grote vragen stelt bij de wet die op federaal niveau is goedgekeurd. U hebt zich niet uitgesproken over de Brusselse ordonantie, maar ik neem aan dat uw opmerkingen in dezelfde richting gaan.

Ik heb niet zo goed begrepen of die contacten met de federale administratie beginnen te lopen. Wanneer de wet op federaal niveau is goedgekeurd en wanneer u zoveel vraagtekens plaatst bij deze wetgeving, lijkt het me opportuun dat er een interministeriële conferentie of een ambtelijk overleg wordt georganiseerd om duidelijkheid te krijgen over die vragen.

Wanneer ik probeer om met de woorden van iemand die geen expert is, samen te vatten wat ik heb begrepen, dan zegt u eigenlijk dat de federale overheid er niet in slaagt om haar quotum te halen maar probeert die inspanning af te wentelen door bestellingen te plaatsen bij maatwerkbedrijven waarvoor ze zoals elke klant betaalt maar waarvan ook een deel mee zal worden ondersteund door de Vlaamse overheid. Het gaat over een financiële overheveling van een kost die zij zou moeten dragen naar de Vlaamse overheid en het in conto brengen van mensen uit de doelgroep die al een opdracht hebben en die men op die manier dubbelt telt of ondersteunt vanuit Vlaanderen. Er zouden geen nieuwe opdrachten worden gecreëerd, er zou geen nieuwe tewerkstelling worden gecreëerd. Het zou een slag

in het water zijn en zelfs een gedeeltelijke afwenteling van de kosten van de federale overheid op de Vlaamse overheid. Dat is wat ik begrijp uit uw antwoorden.

Dat moet worden uitgeklaard. Ik zal me niet rekenkundig uitspreken over de juistheid en de kostprijs daarvan. Daarin bent u aan zet. Dit moet grondig worden onderzocht omdat ik in mijn vergelijkend internationaal onderzoek heb vastgesteld dat er in verschillende landen, ook in het zuiden van Europa, op wordt aangestuurd dat zowel de overheid als de private sector de vooropgestelde quota voor een deel kan realiseren door samen te werken met maatwerkbedrijven aan wie men opdrachten delegeert. Natuurlijk is niet elk land een federaal land waar men de kosten afwentelt of overdraagt op een ander bestuursniveau. Dat is eigen aan ons land. Uit onderzoek blijkt echter dat dit veel meer werk genereert bij die maatwerkbedrijven en dat dit een nieuwe markt opent voor die maatwerkbedrijven die op die manier wel tot meer aanwerving kunnen overgaan. Daar is op het vlak van tewerkstelling wel een bonus voor mensen die zich in die situatie bevinden.

Ik denk dat u misschien ook kort door de bocht gaat door te zeggen dat dit een nuloperatie is en bovendien op kosten van Vlaanderen. Ik probeer het een beetje sloganesk samen te vatten. Dit is een vrij kritische uitspraak over een maatregel die partijoverschrijdend en vanuit de federale meerderheid is ingediend. Dit is een interessante insteek.

Minister, indien u dat hard kunt maken, zal de federale overheid hier volgens mij rekening mee moeten houden en hier ook rekenschap over moeten afleggen.

Hoewel dit niet het voorwerp van mijn vraag om uitleg uitmaakt, wil ik het kort nog over het Strategisch Gelijkekansen- en Diversiteitsplan hebben. U hebt zelf verwezen naar de inspanningen die de Vlaamse overheid levert in het licht van de laatste versie van dit plan, dat recent door de ministerraad is goedgekeurd. Ik denk dat dit net voor het paasreces is gebeurd.

Dit is zeer positief. Het stelsel waarbij koppen worden geteld, wordt aangepast of telt niet meer op dezelfde wijze voor mensen met een beperking, weliswaar in een beperkt aantal posities en enkel voor diegenen die in de toekomst worden aangeworven. Ik zou graag weten over hoeveel personen het volgens uw telling gedurende de komende twee jaar zou kunnen gaan. Het gaat me om deze legislatuur. De Vlaamse Regering heeft de maatregel principieel goedgekeurd. Hoeveel mensen met een beperking zullen op die manier binnen de Vlaamse administratie een job krijgen? Zal dit enig significant verschil maken ten aanzien van de statistieken waarover we nu beschikken?

U mag me niet verkeerd begrijpen. Elke job die wordt gecreëerd, is een job. We verheugen ons over elke persoon die een goede, duurzame job vindt. Ik ken de cijfers niet en ik hoop dat u ons positief zult kunnen verrassen. Ik vrees echter dat dit een zeer marginale oplossing is. Ik betreur dat deze goede maatregel niet wordt genomen ten aanzien van alle personen met een handicap binnen de Vlaamse administratie, ook diegenen die er nu al werken. Ik heb het over het systeem waarbij koppen worden geteld. Ik weet niet wat de juiste formulering is. Waarom wordt de berekening niet geneutraliseerd voor het volledig korps van personen met een beperking? Dat zou een grotere impact hebben. De impact zou dan ook nog niet groot zijn. Ik vrees dat deze goedbedoelde maatregel een marginale impact zal hebben en dat het bij woorden zal blijven. Ik hoop dat ik me vergis en dat u me positievere cijfers zult kunnen geven.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw de Bethune, er zijn uiteraard contacten geweest. Zoals ik in mijn antwoord heb vermeld, hebben we onze bekommernissen duidelijk overgemaakt. Ik heb een aantal in mijn ogen terechte bekommernissen

en prangende vragen overgemaakt. Een voorbeeld is de verdeelsleutel tussen de gewesten indien nieuwe tewerkstelling wordt gecreëerd. Dat is een belangrijke vraag die de Vlaamse overheid moet stellen. Wie zal het betalen? Ik heb verklaard dat het absoluut niet de bedoeling kan zijn dat Vlaanderen betaalt om de federale streefcijfers te bereiken. Dat kan de bedoeling niet zijn.

De gesprekken verlopen positief. Ze beseffen dat onze vragen terecht zijn en dat er momenteel nog veel hiaten en onduidelijkheden zijn. Indien we zo veel federale orders zouden krijgen dat bijkomende tewerkstelling nodig wordt, impliceert dit een groeipad. Wie zal dat betalen? Gaat het dan om de federale overheid of de Vlaamse overheid? Dat zijn belangrijke vragen waarmee we worden geconfronteerd.

Indien we de redenering zouden doortrekken, zouden we eigenlijk stellen dat de Vlaamse overheid moet betalen en dat de daaruit voortvloeiende winsten voor de federale overheid zijn. Ik leg even concreet uit wat ik met winsten bedoel. Indien de bijkomende tewerkstelling van doelgroepmedewerkers wordt gerealiseerd, impliceert dit dat eigenlijk minder mensen een uitkering van welke aard dan ook zullen krijgen. Die winst bevindt zich bij de federale overheid, maar wij moeten opdraaien voor de kosten van het groeipad. Daarover is nog veel onduidelijkheid.

Het is natuurlijk leuk en goed dat creatief wordt nagedacht over manieren om zo veel mogelijk mensen met een beperking of met een afstand tot de arbeidsmarkt – wat niet hetzelfde is – te kunnen tewerkstellen, maar we zullen hierover toch nog overlegmomenten moeten plannen. De federale overheid staat hiervoor open.

Dit was geen kritiek. Het ging gewoon om fundamentele en essentiële bezwaren die de Vlaamse overheid heeft geuit. Ik weet niet wat de andere gewesten hebben gezegd. Dit geldt immers niet enkel voor Vlaanderen, maar ook voor de andere gewesten. Ik neem aan dat zij ook vragen hebben gesteld.

Mevrouw de Bethune, ik wil nog even op uw bijkomende vraag antwoorden. Ik ben blij dat u het goed vindt dat personen met een beperking ten gevolge van de beslissing van maart 2017 zijn uitgesloten van wat enigszins oneerbiedig de koppenbesparing wordt genoemd. U hebt gevraagd hoeveel mensen eventueel nog bijkomend kunnen worden aangeworven. Aangezien de maatregel pas in maart 2017 is getroffen, is het volgens mij nog iets te vroeg om al een effect te kunnen waarnemen. Indien er concrete effecten zouden zijn, kan dit volgens mij in deze commissie zeker opnieuw aan bod komen. Het is een belangrijke problematiek. De Vlaamse Regering heeft die maatregel genomen om aan die verzuiming tegemoet te komen. Ik hoop dat die maatregel resultaat zal opleveren.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een goede zaak dat u overleg met de federale overheid pleegt. U zou kunnen proberen een afspraak te maken. Indien het om de invulling van hun quota gaat, zouden zij de volledige meerkost moeten dragen. Dat lijkt me een correcte inbreng van de federale overheid.

De maatregel wordt genomen om aan verplichtingen en engagementen te voldoen. Ik weet niet of u andere denksporen ziet. Ik hoop dat u met de federale overheid oplossingsgericht overleg kunt voeren. Ik zal u binnenkort naar het resultaat van dat overleg vragen.

Als ik het goed heb begrepen, zal de Vlaamse overheid dit denkspoor niet volgen. Dat heb ik met betrekking tot ons eigen quotum tussen de lijnen begrepen. Heb ik het misschien verkeerd begrepen?

Ik pleit niet voor deze maatregel, ik pleit voor geïntegreerde mainstreamjobs voor personen met een beperking. Ik heb het dan over die doelgroep. Ik begrijp waarom u het onderscheid tussen doelgroepen maakt. Aangezien u gelijk hebt, ga ik daar niet op in. Volgens mij is er nood aan voluntaristische maatregelen.

Ik ben enigszins verrast dat u nog geen zicht hebt op het effect van de maatregel met betrekking tot het koppen tellen. Misschien hebt u wel een prognose. Indien de overheid maatregelen met betrekking tot het personeelsbeleid neemt, moet ze toch enig zicht hebben op de impact van die maatregelen op een, twee of drie jaar tijd. Die berekeningen moeten zijn gemaakt. Ik zal die vraag later opnieuw stellen. Ik kan begrijpen dat u die informatie nu niet bij u hebt en dat de administratie of experts dit wel weten. Het kan niet dat er geen prognose is gemaakt.

Ik hoop dat dit een impact zal hebben. In dat geval zal ik u gelukwensen. Ik vrees echter dat dit zeer marginaal zal zijn. Ik betreur opnieuw dat met betrekking tot het koppen tellen u de uitzondering niet invoert voor alle personen met een beperking, inclusief de mensen die er nu al werken. Het Rekenhof heeft enkele maanden geleden een advies in die richting geformuleerd. U zou daar geen kritiek mee oogsten. Dit zou door de mensen in Vlaanderen op handgeklap worden onthaald.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw de Bethune, ik ben niet helemaal zeker of we al over cijfers beschikken. Indien ik die cijfers krijg, zal ik ze aan de commissiesecretaris overmaken en dan kunnen ze aan het verslag worden toegevoegd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.